



Друкується за фінансової підтримки Адміністрації Політико-правового коледжу «АЛСКО»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- ❖ Стрічка новин;
- ❖ Слово головного редактора;
- ❖ Пряма мова;
- ❖ Життєві реалії сьогодення;
- ❖ Суспільно-соціальна тема;
- ❖ На замітку!

* Стрічка новин

За ініціативи студентського активу та за сприянням Адміністрації Політико-правового коледжу «АЛСКО», з метою вдосконалення інституту студентської влади, було вирішено на офіційному сайті навчального закладу (за адресою: www.alsko.com.ua) створити сторінку «Самоврядування».

На сторінці в Інтернет мережі планується висвітлювати всю інформативну частину студентства коледжу та його всіх управлінських заходів.

В лютому місяці стартував II (міський) етап Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт серед учнів-членів Малої академії наук учнівської молоді України. Наукові праці студентів Політико-правового коледжу «АЛСКО» пройшли відбір серед пред'явлених робіт такого роду і успішно направлені на сесійні конкурсні дні по різних секціях МАНУМУ.

Про результати конкурсу читайте в наступних випусках газети «Інформер».

Студентка I курсу Політико-правового коледжу «АЛСКО», голова Комітету пропаганди здорового способу життя та спорту студентського самоврядування, Багішова Ліля прийняла участь в чемпіонаті України із спортивного самбо серед юнаків 1994-1995 рр. Посівши призове місце, Ліля також отримала звання кандидата у майстри спорту по даному спортивному напрямленню. Наразі готується прийняти участь в чемпіонаті Європи з боевого самбо.

Дівчина має ряд спортивних нагород та відзнак: грамоти, дипломи, медалі та кубки.

* Слово головного редактора

Безпрецедентна зимова погода в лютому, закриття навчальних закладів через небувалі морози все це роботу студентського самоврядування та редакційного колективу газети студентського самоврядування, ані трохи не зупинило, навпаки, надихнуло та підкорило на нові робочі проекти.

Цілий робочий місяць у новому навчальному році завершився: звільненням та відповідно новими посадами в самоврядуванні, завершенням одних проектів та робота над іншими. Одним словом, робота іде, як в народі кажуть: «своим чередом».

Без остраху кажучи, в черговому випуску газети «Інформер» (якось піднесено дане формулювання речення звучить!?), ми вирішили висвітлити ключові події в середовищі студентства коледжу, а також, поділитись із Вами, наш дорогий читач, найцікавішими, на нашу думку, інформаційними подіями, які стали нам відомі.

Адже саме ми – Ваш покірний інформер.

Матат Андрій

* Пряма мова

Здавалось би, чим можна здивувати чи проінформувати, говорячи про роботу студентського самоврядування, наполегливого читача даного видання чи вимогливого студента. Як виявилось, якщо є ряд обов'язків, то відповідно має бути і їх результат, особливо, якщо мова йде про певний інститут, зокрема в нашому випадку, управлінську систему студентів коледжу «АЛСКО». Вона цього року має неабиякий попит та відповідно результат – є про що поговорити. Саме тому, ми вирішили, вести дану рубрику, в якій керівництво самоврядування інформуватиме про перебіг останніх подій у своєму, скажімо, відомстві.

“ На сьогодні, ми опікуємось найважливішими управлінськими питаннями в самоврядуванні студентів. Плануємо розробити ряд проектів, які, ми вважаємо, повинні ефективно вплинуть на авторитет самоврядування коледжу та зацікавить студентів активно приймати в ньому безпосередню участь. Творити історію коледжу ”.

Заступник президента студ. самоврядування **Комар Антон**

Редакційний колектив студентського вісника

Засновник та головний редактор – МАТАТ Андрій (II к., гр. ЮТ-2/2) Оглядач – VanDerГольц

Журналісти: АНДРІЄЦЬ А., ДІДЕНКО Н., ТЕЙЛОР Ж., ІВЧЕНКО В., ПОДАТЬ А., ПАРХОМЕНКО В., РАЛДУГІНА Д.

* Життєві реалії сьогодення

Взгляд повыше

В рамках кричащих внешнеполитических событий нашего родного государства, хочу позволить себе поделиться с Вами, дорогой наш читатель, несколькими ремарками на весьма информационно-актуальную тему.

России и Украине, как о странах, имеющих определенные взаимоотношения, пусть даже в последнее время обе державы не могут достичь консенсуса в ряде вопросов. Естественно, речь идет о газовом конфликте, а так же о его вероятном следствии, “сырной войне”.

Можно предположить, будто каждая из вышеперечисленных ситуаций, требующая немедленного разрешения, но так и остающаяся “подвешенной в воздухе”, является только лишь оплотом политических интриг, ведущихся между правительствами обеих стран.

Впрочем, анализ большинства телевизионных и радио-передач, которые бы в эфире тем или иным образом касались вопроса отношений Украины и России в данном временном промежутке, продемонстрировал, что есть одна доселе нетронутая причина, которая гипотетически могла бы послужить предлогом к бескомпромиссной борьбе обоих государств.

Если выразиться одним словом, причина эта - выборы. В Украине - выборы парламентские, а в России - президентские.

Сами по себе выборы предполагают для каждого из кандидатов позитивный имидж, а если кандидат этот является еще и членом действующего правительства, то в его послужном списке должно значиться ни одно общественно-полезное, благое дело.

А это значит, что как российская сторона, так и украинская, ввиду предстоящих внутригосударственных выборов, должна сделать упор на свои интересы, дабы не “ударить в грязь лицом” в глазах своих граждан, а так же одновременно и потенциального электората на избирательном процессе.

Следственно, можно заключить, что до окончания самих выборов оба государства ни в коем случае не согласятся на условия оппонентов, так как это может негативно отразиться на потенциале избираемых.

Ждем выборов, господа. Желаем успехов достойным и, конечно, не «пасть лицом в грязь».

VanDerГольц

* Суспільно-соціальна тема

Достоевский. Home edition*



(початок – ред.)

Период компьютеризации за последние лет десять поражают своей массовостью. Ведь в нынешних условиях глобализации, в которой пребывает общество, в некоторых вопросах если не удивляют, то убивают, что называется на повал. Хочу представить Вашему вниманию вполне реальные события не заоблачного будущего нашего «прогресса».

Обычная столичная квартира, 2020 год.

- Пап, можно я с твоей карточки сниму долларов? За книжку надо заплатить!

- А что за книжка?

- Ну этот. Достоевский. «Преступление и наказание».

- Так зачем покупать? У нас же есть.

- Да? В каком файле?

- При чем тут файлы. Вот же он, на полке стоит!

- Фу-ууу! Это же бумажная книжка!

- Ну и что? Я ж в твои годы ее читал.

- В твои годы, в твои годы! Там поиска нет.

Как я, по-твоему, цитаты находить буду? Аудиосопровождения тут нет. Анимационных картинок тоже нет. Только текст, в котором даже шрифт, и тот поменять нельзя! Ты что? Меня же в школе все засмеют! Сам такую читай.

- Ну, ладно. Вот, возьми DVD. Лет пятнадцать назад купил. - Чего? DVD? А чем я этот антиквариат, по-твоему, прочитаю? В политехнический музей его сдай. Ты мне еще перфоленту с Достоевским предложи!

* Home edition – операционная система для применения (чаще всего) на домашних персональных компьютерах.

(продовження на наступній сторінці – ред)

* Суспільно-соціальна тема

Достоевский. Home edition

(продовження – ред.)

- Если ты такой умный, то поищи сам в сети и скачай на халяву.

- Бесплатно скачать книжку!?

- Ну да. А как же еще? На книги Достоевского за давностью лет авторские права не распространяются. Наверняка где-то она лежит.

- Ты что, пап! Это, может, у вас, в начале века, все скачать на халяву можно было. Ты что, не слышал, что уже лет пять как авторские права на все книги навечно переданы Американской ассоциации издателей книг. Или ты хочешь, чтоб меня как члена хакерской секты в тюрьму пожизненно засадили?

- Так Достоевский же не американец! Причем тут американские издатели?

- А кого это волнует? Ты, папа, случаем, не антиглобалист?

- Нет, что ты! Ну, сынок, жалко же почти 100 долларов отдавать за файл. Ну, одноклассников лучше попроси файл этот дать. У них-то точно же есть. А ты им потом свой какой-нибудь файл дашь.

- Ага! Если они мне своего Достоевского дадут, то где я его читать буду?

- В смысле, «где»? Они свою копию у себя дома, а ты свою – тут.

- Ну ты совсем отстал. Книжку можно читать лишь с того компа, с которого ее купили. Да и код поляризации там другой будет! Короче, пап, давай деньги! Я куплю себе нормальную книжку.

- Ну ладно. Вот, тебе одноразовый пароль на снятие 99 баксов с нашего счета. В наше время сто долларов были большими деньгами...

- О-кей. Скачал. Thanks.

- Ну-ка, дай и мне посмотреть! Слушай, сынок, а что это за картинки? Такого, вроде бы, в романе не было...

- Дык это же не баннеры. Без баннеров книжка стоит 699 баксов.

Открытый файл пестрел мигающими объявлениями: «Ахе Proffessional 2018 – современные топоры с лазерной заточкой»; «Косметический салон «У Лизаньки» - мы не дадим вам превратиться в старуху»; «Мучают проблемы? Психологическая служба доверия «Порфирий»»; «Кредитуем, обналичиваем. Низкий процент»; «RASKOLNIKOFF. COM. Вызов шаловливых старушек в любую точку земного шара»...

- Слушай, сынок, а что это текста романа не видно? Подождать, что ли, надо, пока баннеры исчезнут?

- Ну ты как будто с Луны свалился! Сто лет ждать будешь. Текст же надо через поляризационные очки читать. Без очков только реклама видна!

- А это еще зачем?

- Как зачем? Чтобы никто, кроме заплатившего, не мог книжку читать! Прикинь, если бы я купил книгу, а кто-то, ничего не покупая, у меня через плечо тоже мог бы ее читать...

- Глупость какая-то. Ну, а если б я тоже очки надел бы?

- Ха, ну ты даешь! Файл же настроен только на мои очки. На других очках другой код поляризации.

- Ладно, а ну дай-ка свои очки. Я через них книжку посмотрю.

- Как помотришь? Они же тебя по сетчатке не опознают. Ты в них ничего, кроме сообщения, что ты надел чужие очки, не увидишь! Ладно, пап, не мешай со своими глупостями! Мне надо, пока лицензия не кончилась, быстро все прочесть, а иначе надо будет либо аренду файла продлевать, либо книжка сама уничтожится. Не мешай, я читаю!

Три часа спустя.

- Уффф! Ну, все. Я прочитал!

- Как все прочитал? «Преступление и наказание» за три часа?!

- Ну да. Я и быстрее все прочел бы, если б рекламных пауз каждые полчаса не было бы.

- Все равно не верю! Кто такой, например, Свидригайлов?

- Кто-кто?

- Аааа, все понятно. Кто такой Лужин? Кто такая Соня Мармеладова?

- Ну ты даешь! Откуда же я знаю! Я ж Home Edition читал. У меня только про то, как Раскольников старуху топором убил, а потом сдался с половинной. Про всяких остальных надо Professional-версию покупать или вообще Enterprise Edition. У нас же денег столько нет.

- Мда-а, с ума сойти, куда катится мир!

- Скатился уже. Лет пятнадцать назад надо было думать, если не еще раньше.

Андрієць Аліна

За матеріалами:

<http://www.pravmir.ru/dostoevskij-home-edition/>

*** На замітку!****Чи знаєте ви, що ... ?****Український вільний університет існує в Німеччині**

Який 1921 року заснувала в Празі українська інтелігенція, тепер діє в Мюнхені і є офіційно визнаним вищим навчальним закладом у Німеччині. Сьогодні, університет дає змогу студентам з України вивчати ті предмети, які в СРСР були заборонені, або спотворені до невпізнанності. Крім того, молодь з України має нагоду вивчати життя рідного краю, користуватися бібліотеками вищих навчальних закладів Європи. В цьому університеті навчаються студенти діаспори. Тому одна з найважливіших ролей навчального закладу – бути науковим мостом між світом діаспори і сучасною Україною.

Для того, щоб стати студентом Українського вільного університету, треба скласти іспит на знання німецької мови, а розцінки на навчальні роки починаються від 200 € до 500 € на рік.

Найстаріший дуб України росте на Закарпатті

В селі Стужиці, яке знаходиться в м. Ужгород росте найстаріше дерево на Україні. Селяни і туристи старе дерево називають дідо-дубом.

Вік цього дуба, як стверджують експерти, близько 1 100 - 1 200 років. Його стовбур в обхваті сягає 9,1 мерів, а висота 30 метрів. Дуб-старожил вочевидь, очолить список вікових дерев Європи.



В Україні вже зафіксовано 26 000 дерев-«ветеранів».

«Нема на світі України, немає другого Дніпра»

Морський стяг Словенії за колористикою нагадує український.

Автори рубрики**Діденко Наталія,
Ралдугіна Дар'я, Тейлор Жанна**

Кажуть, що вірш або певний уривок чи будь-який вислів, який «зовні» виглядає поживому, має свою істинність та неповторну вишуканість – може вплинути на людину, на її культурний розвиток.

Як правильно зростити культурну людину? Питання риторичне. А як виховати «правильно» юриста? Ще більш риторичне запитання. Але це не значить що не має бути певних міркувань.

Наприклад, в нинішніх умовах суспільного прогресу, перед нами постає наступний проблемний тягар. Адже, говорячи про юристів, про їх виховання та зростання, ми маємо зрозуміти, що є два підходи. Або змінювати загальносуспільний хибний погляд на юристів на власному прикладі, або сидіти склавши руки відкривши рота. Відверто кажучи, останнє не про нас, тому спробуємо наблизитись до першого підходу.

*Коли чого в руках не маєш,**Тіо не хвалися, що твоє;**Що буде, ти того не знаєш,**Утратиш, може, і своє.**Не розгледівши, кажуть, броду,**Не лізь прожогом перший в воду,**Бо щоб не насмішив людей,**І перше в волок подивися,**Тоді і рибою хвалися,**Бо будеш йолоп, дуралей.*

Як Вам?

*Енеїда**Іван Петрович Котляревський***посмертне видання 1842 року**

Друк: Комітет зовнішньої політики та ЗМІ
Коректор статей: вакансія!
Кількість сторінок: 4 стор. друк. тексту

Вид: інформаційно-звітна газета для викладачів, співробітників, гостей, студентів Політико-правового коледжу «АІСКО»
Редакція: аудиторія № 18
Випуск: № 6 (02. 2012)

Тираж: 35 (25 кольорових, 10 ч/б)
Рік: 2012 рік / лютий.

Реалізація газети Informer читачам: розповсюджується безкоштовно! Продаж заборонений !!!